

MANIFEST

FOR BYGGERIETS NATURLIGHED

*Fra Mangt en Stemme
Sammenfattet af Line G. Aagaard*

Følgende tekst kan betragtes som efterdønninger fra et besøg ved det 33. træf for BAUHANDWERKER_INNEN* i Tyskland.

Mødet fandt sted i februar 2019 og havde 118 deltagere.

Kender I det at have hjemve, uden at vide hvad man længes mod? At være ensom blandt mange. At blive andet-gjort med omverdenens tilbagevendende udueligt uinteressante spørgsmål: Er det ikke hårdt? Må jeg se dine hænder, om de er ru? Hvad med at blive arkitekt i stedet? Er det ikke unaturligt at blive så beskidt?

Så står man dér, i spændingsfeltet mellem forargelse og tvungen ligegyldighed.

Her derimod mødes vi. Med beskidte hænder og støvede sko. Til daglig stikker vi ud, her blandes vi ind. Her kan vi insistere på nye selvfølgeligheder - med udtalt fælles feministisk fodfæste.

Vi taler, arbejder og mødes i øjenhøjde. Med lattermildhed. På bekostning af ingen.

Her kan vi tale kønsneutralt om hverandre. Tale om mennesker og personer.

Med dette afsæt går vi i samlet trop.

Skulder ved skulder bryder vi gennem barriererne.

Seperatisme er et middel, ikke et mål. Målet er normkritisk byggeri på alle fronter!

Brænd de kønnede forventninger. Og tilintetgør ideen om, hvad der er "naturligt"!

Virkelighedsopfattelserne er og bliver kulturelt og historisk betinget. Sproget er aldrig neutralt og italesættelsen af den herskende norm er langt at foretrække.

Læsere og godtfolk derude: Hør ordenlig musik på byggepladserne, så alle svinger med.

Hold tonen. Bryd stilheden. Når nogen taler nedsættende om eller til dine kollegaer, så protestér!

Også på bekostning af "den gode stemning".

Giv plads, før du tager den.

Skab muligheder - for folk omkring dig!

Gå på opdagelse i dine privilegier.

Kald det kulturrevolution. Forandring på alle niveauer, mod det bedre. For det er ikke et tab af kultur at sige farvel til nøgenkalenderen i skurvognen. Det er skabelse af en ny kultur.

Kald det et endeligt opgør med forfejlede argumenter om biologiens essens.

"Må jeg se dine hænder?"- gu' må du ej! Men vi bliver glade, hvis du spørger vore mandlige kollegaer om det samme - eller klapper i.

Se det som et skridt på vejen for at hele perlerækken af tillidsbrud.

Forestil dig hvor latterliggørende det er at blive forudsat som svag.

Hold op med at stille spørgsmålstejn ved vores styrke. Den er ligeså kompleks som jeres.

Jo mindre vi bruger vores krop, jo svagere bliver vi - som art!

Lad styrken få plads, hvor viljen begynder. Med beskidte hænder og støvede sko.

Håndværker_inder* i alle lande, forén jer!

Dan stamborde og mødesteder, gymnastikhold og flere BHTs¹.

Kræv kvoter om nødvendigt. Tjek-in-runder på pladserne. Ligeløn nu!

Vi anser det for fuldstændig selvfølgeligt at bygge med økologisk nedbrydelige diffusionsåbne materialer. Ligesom vi anser det for fuldstændig selvfølgeligt, at folk, som ikke er mænd skal have adgang til håndværksfag. Med andre ord: forhold jer fortsat kritisk til dominerende normer - såvel indenfor det eksisterende bygningsrelement som i sammensætningen af holdet på pladsen.

Alle læsere af dette blad, forén jer! I kampen for at håndværk er for alle. Og at bæredygtigt byggeri er meget mere end økologiske materialer.

¹BauHandwerkerInnenTreffen: Træf for håndværker_inder i byggefagene

Ifølge dansk byggeri udgjorde kvinder i 2018 9 % af de beskæftigede i bygge- og anlægsbranchen.

Ud af dem arbejder knapt en fjerdedel med ledelse og halvdelen arbejder med kontorarbejde.

Dette billede har været stort set uændret i 20 år.

7 AFGØRENDE FAKTORER NÅR KVINDER FRAVÆLGER BYGGE-OGANLÆGS- BRANCHEN:

1. Hård og til tider seksuel tone
2. At være et fremmedelement i kulturen
3. Svært at finde læreplads
4. Manglende rollemodeller
5. En herskende macho-kultur
6. Krav om at bevise sit værd i højere grad end mænd
7. Svært kombinerbart med børn

Kilde: Anbefalinger og afrapportering fra Byggeriets Kvinderåd, 2019

* Bauhandwerker_innen: Håndværkerinder i byggefagene + kønsminoriteter.

Arbejdsforbuddet i Vesttyskland for kvinder i bygge- og anlægsgang blev ophævet i 1994.